

ПРОТОКОЛ

№ 810

гр. Пазарджик, 27.05.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20215220103036 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 13:00 часа се явиха:

Ищецът П. Г. ИВ., редовно уведомен от предходното съдебно заседание
се явява лично и с адв. Т., редовно упълномощен да го представлява от преди.

За ответника „Завод за хартия – Белово“ АД, редовно уведомено се
явява адв. Р., редовно упълномощена да го представлява от преди.

АДВ. Т.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО :

СЪДЪТ докладва на страните постъпилата по делото справка от ТП на
НОИ - Пазарджик, с вх. № 7902/14,04,2022 г. С посоченото писмо се
уведомява съда, че по отношение на П. Г. ИВ. е отпусната лична пенсия за
инвалидност, поради трудова злополука и професионална болест за 70/100
трайно намалена работоспособност, считано от 24.11.2021 г. със срок на
инвалидността до 01.06.2024 г. по чл. 78 от КСО по заявление, подадено на
24.11.2021 г. в размер на 347,59 лв. Считано от 25.12.2021 г. пенсията е била
преизчислена и е в размер на 391 лв. Към 06.04.2022 г. И. получава лична
пенсия за инвалидност, поради трудова злополука за 70/100 трайно намалена

работоспособност в размер на 391,00 лв.

АДВ. Т.: Да се приеме.

АДВ. Р.: Да се приеме.

СЪДЪТ счита, че постъпилата справка от ТП на НОИ - Пазарджик е относима и следва да бъде приета по делото. Още повече, че съдът изрично е изискал предоставената информация от ТП на НОИ – Пазарджик.

Воден от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА постъпилата справка информация с вх. № 7902/14.04.2022 г. от ТП на НОИ - Пазарджик.

АДВ. Т.: Ние водим трима свидетели. В случай, че се даде ход по същество се отказваме се от четвъртия. Считам, че не е целесъобразно свидетелите на ответника да гледат видеозаписа, тъй като това би опорочило показанията им. Техните показания ще установят какво са видели. Моля да не присъстват при възпроизвеждане на записа. Тъй като е голям стрес за семейството на ищеца помолиха да не гледат видеозаписа, тъй като е било голям шок за тях.

АДВ. Р.: И тримата ли свидетели са от семейството на ищеца?

АДВ. Т.: Водим майката на ищеца, съпругата и третия свидетел е сестра му.

АДВ. Р.: Държим да бъде изгледан видеозаписа в присъствието на свидетелите. Не твърдя, че те са очевидци. Няма очевидци. Едната жена, която водим е била единствена там след случката. Тя не е очевидец, тя е първата, която е пристигнала при него. Ръководителите са другите свидетели. Те могат да дадат яснота как работи машината - откъде се влиза и искам да присъстват при възпроизвеждането на записа. Това ще даде голяма яснота за делото, да не кажа изцяло.

АДВ. Т.: При разпита и без възпроизвеждане ще установят. Те ще обяснят правилата и процедурата.

АДВ. Р.: Това ще го обяснят със сигурност.

СЪДЪТ, след като се запозна със становищата на страните счита, че следва да пристъпи към възпроизвеждане на представения по делото CD диск,

но гледането на записите, съдържащи се в него не е необходимо да се извърши в присъствието на свидетелите. Обстоятелствата, по отношение на които се иска разпита на свидетелите биха могли да бъдат възстановени чрез техните показания, дори без свидетелите да присъстват на възпроизвеждане на видеозаписите.. В тази връзка, съдът счита не счита за необходимо, при възпроизвеждане на видеозаписите съдържащи се в представения по делото CD диск да присъстват допуснатите по делото в качеството на свидетели.

СЪДЪТ счита, че следва да бъде изгледан и изслушан предоставен с исковата молба CD диск, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА по делото намиращия се в материалите по АНД № 400/2021 г. по описа на РС – Пазарджик 1 /един/ брой компактдиск като веществено доказателство.

ПРИСТЪПВА към визуално възпроизвеждане и изслушване съдържанието на предоставения от ищцовата страна диск на основание чл. 204 от ГПК, което ще се извърши в присъствието на ищеца и процес представители на страните.

ПОСТАВИ СЕ компактдиска в четеца на компютъра.

При отваряне на диска се установи един файл DVR-3-Gambini, който беше възпроизведен в открито съдебно заседание и беше възприет от съдебния състав и от страните.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Както каза адвокат Р., че съм рипал решетки, то се вижда, че по стъпала съм минал. Няма какво да се прескача. Към момента на инцидента нямаше какво да се прескача, след това вече не знам. Това е запис от инцидента, който гледахме днес. Към момента в този ден нямаше решетки или други ограждения, които да спират пътя към машината. След това са поставени вече ограждения и е обезопасено. През тази врата минават всички колеги. Аз си направих извод, че и аз мога да минавам. Под всички колеги имам предвид И.С., който ме обучаваше, Б. Г., Ц. е минавал от там. Те са минавали от там и аз съм минавал. Те не са ми казвали да минавам, но ние заедно сме минавали оттам по време на обучението. Казвали са ми оттам да мина, където на перфорацията се сипва масло, за да може да се перфорира хартията. Същият ден когато постъпих на работа и съм нов работник и не съм

свикнал с машината, Ц. каза „Хайде П., дай си зор, днес трябва да направиш 2000 чувала“. От всички аз давах най-малко, защото не съм запознат с машината.

АДВ. Т.: Нямам други искания във връзка с видео записа.

АДВ. Р.: Нямам други искания във връзка с видео записа.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ НА ИЩЦОВАТА СТРАНА.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

В. К. И.А – ЕГН *****, на 36 години, българка, българска гражданка, с основно образование, работи в оранжерия за растения – ягоди, омъжена, неосъждана, аз съм съпруга на ищеца, без служебни отношения с ответника. Бивш служител съм на „Завод за хартия Белово“ АД. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. В. И.А: Съпруга съм на ищеца П.И.. Спомням си, че инцидента стана на 04.09.2020 г. в 18,30 часа. Тогава той беше втора смяна. Аз бях първа смяна и в 16.00 ч. се прибирам, а той постъпва на работа. Моята длъжност беше общ работник, бях чистачка. Приключих работа в този ден в 16 без пет и в 16,00 ч. трябваше да изляза, за да чакам автобуса. Съпругът ми беше майстор на машината – оператор ли, майстор ли. Задълженията му бяха да пусне машината и когато има проблем с машината, ако залепи има срещу таблото тази въпросната врата, тя никога не е била затворена, имам предвид заключена. Тя винаги си стои отворена, има си отвор да се мине към машината. Минали са всички негови колеги. Мога да цитирам имена. Била съм там на работа, чистила съм и съм виждала негови колеги как влизат и излизат. Проблеми с машината имаше. Залепва хартия за валяците. Честичко се случваше това нещо. Често значи – в седмицата два, три пъти да се е случвало. Ръководител на тези работници, които отговаряха за машината мисля, че беше Ц.. Не знам фамилията му. Б. Г. беше след Ц.. Ц. беше по-големия шеф. Там само шефове. Не съм чувала някой да му дава указания да влиза при машината, но съм виждала тези които работят да влизат там. Виждала съм Б. и Ц. да влизат там. Моят съпруг ми е казвал, че те са му

показвали машината и е ходил заедно с тях при машината. Съпругът ми не ми е споделял, а и аз не знам, при започване на работата му в завода да му е правен инструктаж. Там по принцип дават едни хвърчащи листове за подпис, но инструктаж точно не съм сигурна да са му правили. След инцидента на съпруга ми здравословното му състояние беше лошо. Изпитваше болки, ходехме в болници, психически не беше добре. След инцидента съпругът ми беше в болница – Окръжна болница в Пазарджик. Докторите му даваха успокоителни, защото имаше много болки, изпадаше в безсъзнание и му правиха операция на пръстите на дясната ръка. Съпругът ми престоя в болницата доста дни, но с точност не мога да кажа – четири, пет дни и после домашно лечение и то доста време. Аз се грижих за моя съпруг. Той взимаше лекарства, превръзки, други мехлеми, доста неща. Той беше в домашно лечение три месеца. Пръстите му бяха откъснати. Той няма пръсти. Палеца му е засегнат смазан. Не може да си движи палеца. Цялата ръка на моменти му се схваща, защото докторите казаха, че има увредени сухожилия и са засегнати мускулите, когато се променя времето и започва да го боли. Това му се отрази зле на неговото психическо и емоционално състояние. Той беше жизнен, а сега вече не е този човек дето беше преди инцидента. Сега не работи, вкъщи си е. Тъжен е, унил, не му се говори с хората. Това го казвам, защото е така.

В близост до това помещение съм била, виждала съм го. Вратата се намира срещу таблото и тя е винаги отворена. Става въпрос за тази врата, която е към машината. Тя стои отворена. Може да се мине през нея без да я отвориш, без значение дали работи машината или не. Това съм го виждала. Няма огради там, няма никакви огради, за да се прескачат, за да се влезе при машината. Аз чистя покрай машината, чистя, мета и кошове. Лично аз не съм чистила вътре в машината. По тези стълби, по които е минал съпруга ми аз не съм минавала. Тези помещения се почистват. Почтистват ги работниците, които се занимават с машината, но на мен ми е близо, защото те като изметат аз минавам да взема чувалчетата и минавам много близо. Говоря за метър, метър и половина, два. Съпругът ми не ми е споделял да му е провеждано обучение за машината. Споделял ми е, че като е сам, защото на машината по принцип са двама, но той не беше готов да го оставят сам да работи и ми е казвал много пъти, че не може сам да се оправи с машината. Казвал го е на Б. и Ц.. Дори когато стана инцидента, вечерта към 16,30 ч., преди да си тръгне шефа му, не помня в колко точно часа е минал и Ц. е казал „П., днес искам

количество 2000 чувала“. Моят мъж му е казал „само живи и здрави, колкото мога ще издам количество“. Към момента, съпругът ми не се чувства добре психически и емоционално. Изпитва болки в ръката. Пие хапчета и обезболяващи пие, когато го боли ръката и за психиката също.

Преди инцидента съпругът ми, когато започна работа през тази година, нямаше психически заболявания. Преди това, преди много години той просто беше психически отпаднал, просто с лек стрес беше и това беше за месец и отшумя. Това беше много отдавна и не помня годината, но са минали години преди този инцидент. След случката стреса не му е минал. След инцидента как да отиде мъжът ми до машината той беше на легло. Той беше в болница. След болницата не е ходил при машината. Преди два месеца съпругът ми получи преди два месеца. Обезщетение какво ще рече? Болнични? Освен пенсия съпругът ми получи само болнични от болницата при лекуващия лекар.

На тая машина залепва два, три пъти в седмицата. Аз съм чистачка, днес може да ме пратят там и след няколко дни пак там да ме пратят. Пред мен са влизали много път. Б. и Ц. при работеща машина съм ги виждала да влизат там да отлепват нещо. С точност колко време преди инцидента не мога да кажа. Няма години, може да има месеци. Аз работех там от 2018 г. декември. На машината явно залепва лепилото ли е, какво е. Аз съм чистачка и не знам. Машината, където работи мъжът ми се казва „Гамбини“. Така водят цеха.

Към настоящия момент, нито аз нито съпругът ми работим там. Аз постъпих 2018 г., а напуснах след инцидента. Съпругът ми след време го извикаха и му казаха, че трябва да си вземе някои документи от фирмата, прекратиха му договора. Под „хвърчащи листове“ означава, че ти донасят някакъв лист и ти казват „подпиши се“. Говоря за мен. За съпругът ми не знам как стоят нещата.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Т. Г. И.А – ЕГН *****, на 32 години, българка, българска гражданка, с основно образование, работи в оранжерия, омъжена, неосъждана, сестра съм на П.И.. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Т. И.А: Сестра съм на ищеца П.И.. Не си спомням кога постъпи брат ми на работа в завода. Мисля, че беше през 2020 г. Точно не знам какво работеше, но той ми е казал, че произвежда големи ролки на машина. Питала съм го какво работи и той ми е казвал много големи ролки хартия. Преди инцидента, с брат ми като се събирахме и се шегуваме, че караме нощни смени и съм чувала, че се ядосва, че би трябвало да работят по двама или трима, а той сам се мъчи. Казвал е, че не може сам, но трябва. Чувала съм, че се правят ремонти на машините. На тази машина, на която работи. Даже е имало период, когато тръгва на работа и след един, два часа се връща. Ние не живеем заедно. Аз съм омъжена в Бошуля, но много често се виждаме. Събираме се на компания и той се връща и питам „какво става брат ми“ и той казва „изпрегна машината“. Не знам дали той е ремонтирал машината. Помня инцидента, защото бях вкъщи, у майка, на 04.09.2020 г. когато следобеда към 18,00 ч. – 18,30 ч. се обажда една приятелка на моята майка и вика „Л., къде е твоя син?“, „Как къде? На работа“. Тя вика „Л., синът ти го доведоха с линейка и е с кърпа на главата, в болницата“. Тази жена е била в болницата, защото внучето ѝ се е счупило ръката и е била там. Майка направо припадна. Татко го нямаше в момента, с моя съпруг бяха по магазините. Позвънях на баща ми, че на майка ѝ е станало лошо и те пристигнаха. Веднага отидохме в болницата мисля, че се казва Окръжна болница. Не ни дадоха да го видим веднага и след вече операцията, не си спомням точно, но той беше стресиран и си криеше ръката от нас и плачеше, нищо повече. Криеше се, че са му откъснати пръстите на ръката и викаше на майка „не се притеснявай, няма нищо“. После снахата излезе и каза „майко, той крие от нас, пръстите на ръката му ги няма“. Брат ми беше в болница седмица ли, нещо такова. Ходехме всеки ден. Като го изписаха той се лекуваше вкъщи. Той имаше болки в ръката. Ние ходехме всяка вечер и го успокоявахме. Не знам дали е забравил. Криеше се от децата. Беше го страх да не види майка. Постоянно си криеше ръката, в джоба я слагаше. Казваше, че го боли от студа. Снахата се чудеше какво да прави. Пиеше лекарства. Имаше масичка до него с някакви успокоителни, не знам точно, не мога да ви кажа какви. Сега към този момент се опитва да скрие, че не го боли, но той не е същия. Чувства се отчаян, не работи. Аз помагам лично с каквото мога. Коли хващат, превоз, да ходят на превръзки. Аз го познавам, че той никога няма да се успокои, че не може да помогне на семейството си. Той се усамотява много. Той е по-изнервен.

Преди излизаше с приятели. Много хора го уважават - няма цигани, няма българи, още го търсят. След инцидента никъде не излизаше. Идвали са няколко приятели да го виждат, повечето роднини.

След като го изписаха от болницата понякога идваха вкъщи и му биеха успокоителни. Говоря за 15-20 дни, лекар който е познат с тате, той идваше. Казваше, че рамото горе го боли. Рехабилитация е правена може би 10 дни след инцидента, не мога да ви кажа с точност. Сега съм развълнувана. Сега в момента за рехабилитация не знам, защото преди 10 дни се прибрах от Англия. След инцидента ходя често у тях. Дори сега в момента пак ходя. Бях в Англия месец и половина. Брат ми за инструктаж не ми е казвал да му е проведен. Подробно как работи машината не ми е споделял. Само, че машината е за големи ролки хартия. Не сме говорили за подробности около машината как работи тя.

Брат ми знам, че вече е пенсионер. Не знам колко му е пенсията на месец. Други пари да е получавал, не е. Само пенсията, това са му месечните доходи. Други доходи няма. Той беше в болнични когато се случи инцидента, сега като го пенсионираха други доходи няма. Докато беше в болнични му изплащаха обезщетение. Друго обезщетение от застрахователя не е получил. Той ми е казвал, че от застрахователя нищо не е получил.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Л. Н. И.А – ЕГН *****, на 54 години, българка, българска гражданка, с основно образование, безработна, омъжена, неосъждана, майка съм на ищеца. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Л. И.А: Инцидента с моя син се случи на 04.09.2020 г. Обадиha ни се от Пазарджик, една моя приятелка го е видяла, че е с мокра кърпа на главата в Бърза помощ в Окръжната болница в Пазарджик. Отидохме на място. Страшно много се притеснихме. Отидохме с моя съпруг и със снахата отидохме. Даже снахата припадна в ръцете ми. И дъщеря ми беше. Моят син беше много зле. Попитах „защо има кърпа на главата“, те казаха „припаднал е“ или „да не припадне“, не мога да кажа точно. Той беше целия обинтен с бинт на едната ръка – /свидетеля показва дясната си ръка/. Той ме гледаше като луд. Опитваше се да крие ръката си. Не помня колко време остана в

болница синът ми, но помня, че седя в болницата. Правиха му операция в болницата. Не успяха да му спасят пръстите на дясната ръка. На дясната ръка мисля, че стои само палеца, но нещо и лакътя го боли. Все още го боли лакътя. Като го изписаха от болницата имаше домашно лечение. Наложих се, защото той изкара тежка депресия, пие „Цитралекс“ и „Ксанакс“. Изписаха му ги в Пазарджик д-р П.. Той ходи на преглед след инцидента и не беше добре психически. Това се познава по очите. Стъписва се и да го питаш нещо, даже заеква. И сега ги пие пак тези лекарства. Преди инцидента не е пиел такива лекарства. Назад във времето нямаше такива проблеми. След инцидента се появи. И за ръката пиеше лекарства, но са много и не мога да ги изредя. Преди инцидента мисля, че не е ходил при д-р П.. Възстановяването му в къщи продължи доста време. Изпитваше и болки и страх. Това продължи 5-6 месеца, може и повече, година. Месеци са, така мисля. След това не си намери друга работа. Сега си седи вкъщи и за майката това е непоносимо. Ние сме селски хора, една лопата да иде да дръпне, той не може. Преди инцидента, три деца имам, той е най-добрия, за извинение пред щерката, да не разсърди, но той беше най-добрия. След инцидента той се затвори. Не контактува с роднините. Седи си вкъщи. След инцидента за него се грижехме и аз и снахата и щерката и баща му. Гледахме го вкъщи. После той ходеше на рехабилитация в Белово, не знам при кой, не съм ходила с него. Аз съм с биполарно разстройство и от стрес съм получила това нещо и гледах да скрият повече неща с мен, за да не се вълнувам. Не мога да кажа колко време ходеше на рехабилитация в Белово. Знам, че в Белово правят хартия и малкият ми син работи там, но на други машини. Знам, че П. произвежда хартия. П., преди това, един път ми е казвал и се чудеше, дали да не напусне, защото много норма са му давали и след това стана инцидента. Не ми е споделял машината да е залепвала хартия. Не знам дали някой му е правил инструктаж. Много неща не знам аз.

Грижех се за него след инцидента. За външна тоалетна, ходи по двора и се прибира пак вътре. Излиза на чист въздух да се разходи. Тогава не можеше да ходи до тоалетна. Сега може сам. Тези грижи бяха няколко месеца. Повече седях покрай него, за да го успокоявам да си говорим. Защото аз минах по този депресивен път и знам какво може да стане от страх. Не знам дали е изпадал в кома. Те крият от мен и да има нещо, те крият от мен. Малкият ми син още работи в завода. Снаха ми беше чистачка в завода. Когато се случи

инцидента, дали снаха ми е работила като чистачка в завода не знам. Дали снаха ми е чистела на това място, където работеше П. – един път се събрахме на един рожден ден беше казала, че на малкия син машината е много голяма, колкото нашата къща, много копчета, но и тяхната била голяма и че двамата работят на машини. Тя чисти като метачка навсякъде. Снаха ми каза, вика „майко, Н. търчи повече на работа на копчета, а за Пепи малко по-страшно, че трябва да отиде да чисти валове“.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Ц. К. Ц. – ЕГН *****, на 46 години, руски гражданин, с висше образование, работи като мениджър „Завод за хартия Белово“ АД женен, неосъждан, в служебни отношения с ответното дружество.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Ц.: Познавам ищеца П.И.. Той заемаше длъжност машинен оператор. Неговите служебни задължения се изразяваха от зареждане на рола до привеждане на производствената част на машината до оцветяване, зареждане на лепила, мастила и съответно пускане на машината за да произвежда тоалетна крусна /руло/, съответно до пускането. По принцип оператора на машината отговаря за цялата производствена линия. Като норматив точно определени бройки нямаше, но зависи от обстоятелствата, не винаги върви машината, ако има проблеми няма как да се направи норматив. Говорим за технически проблеми, свързани с неизправност. Не често, но се случват технически проблеми. Все пак машината е голяма и има възли, които могат да излезнат от строя. Може да се случи всеки ден, друг път един път в седмицата има и технически спирания, които са смяна на консумативи, които са неизбежна част от работния процес. П. работеше само на тази машина. Докато той работеше, в момента на смяната, не е имало технически проблем с нея. Ако има технически проблем с машината, тези проблеми никога не се отстраняват в движение на машината. По принцип се действа така: спиране на машината, обезопасяване на района и тогава се отстранява проблема. П. е инструктиран, че не трябва да влиза в машината, ако не е спряна. При постъпване на работа още в началото от нашия инспектор, след това от нас,

като ръководител и след това при започване на самостоятелна работа и след това на всяко тримесечие. Има книга за инструктаж, която е заверена периодично при нас. П. я подписа тази книга. Неговият пряк ръководител се казва Б. Г.. По принцип и двамата сме му ръководител, аз съм над Б., Б. е след това. Двамата с Б. никога не сме вилзали в работеща машина с П.. Няма такава практика в завода. Трябва задължително да се изключи машината. Никога не съм казвал на П. да влиза при работеща машина и никога не съм влизал с него. Знам, че може да се случи това, което се случи. На мен също ми се е случвало, но лично за мен бяха други нещата и не на тази машина. Когато работи машината, вратите са заключени автоматично и не могат да се отворят отвън. Тази врата е в началото, която е към ножа на машината, която е следващата машина. Тази врата не е към тази машина, има един магазин и след това има нож, който реже круската. Тази врата има изключвател, който спира ножа. Ножът е спрял, но не спира машината. Ако мине през вратата, която води до ножа попада не точно при валовите. Попада там, където започва да се съхраняват самите круски, където е ножа и където изхвърля круската преди да влезнат до ножа. Има две дървени стълби, които ги сложихме, за да можем да работим по машината в тази част. За да стигне до валовите прескача две разпънки, както ги наричаме ние, след това попада на подиум, после им заграждение – парапет, за да стигне до машината. Няма друг начин да стигне до машината. Тези стълби към момента на инцидента ги слагаме когато се работи по машината. По време на инцидента ги имаше стълбите, слагаме ги и ги махаме периодично. Към датата на инцидента бяха там. Към самата машина, където е станал инцидента, има една врата и когато работи машината се заключва с дръжка, която е магнитна. При затваряне просто се блокира самата дръжка, тя е твърда. Машината се управлява отвън, от пулт за управление. Главната врата на машината, където е станал инцидента не може да се отвори. Ако се отворят аварийно, могат да се отворят само от вътрешна страна, ще спре машината. За да влезе той може да прескача само. Това е единственото място, от което може да се влезне. На мястото на инцидента, доколкото знам, не е имало очевидци. Друг човек, който да изпълнява функциите на П. са двама – И.С. и И. М.. Те не са били на мястото на инцидента. М. К. е оператор на машина за гилзи. Тази машина е от другата страна на машината на П., странично е и няма видимост от там. Жената на П. е работила в завода. В момента не работи, доколкото знам е

била чистачка. Тя е идвала в помещението там има чешма, но не е чистила на самата машина. Машината най-вероятно я е виждала, но не е влизала в нея.

В деня на инцидента е имало стълби. Най-вероятно през първата смяна някой от шлосерите е извършил дейност по машината и не са махнати стълбите. Не по машината, а по първата машина. Не става въпрос за машината на П., където е станал инцидента. Стълбите са били поставени, поради проблем с друга машина. В това помещение има, ако говорим тези две основни машини и две развивания за роли и следва нож и акумулатор за крусна. На тази машина, едновременно, когато не работи на три смени, някой път се е случвало да има двама оператори, но в повечето случай е един. Били са и двама. По инструкция може да работи един човек. Инструктажът аз съм го провеждал и съм го запознал и инструктора по ЗБУТ. Б. му е направил и първоначалното обучение. Техническите параметри – общо инструктажа за тримесечие на всички служители. Да, руски гражданин съм, за говоримо как владее български език не знам, за писмено, ако искате да пробваме. Отстраняват се различните проблеми след спиране на машината. Тази врата, ако е отворена, не е възможно машината да работи. Говоря за вратата на машината. Страничната врата няма нищо общо с машината. Тази врата, през която е влезнал П., ако се отвори няма проблем машината да работи. Машината дойде фабрично с тези обезопасителни мерки и нищо не сме правили по нея. Това е фабрично от производителя. Показанията на П. ги даде пред мен и каза, че е влязъл при работеща машина.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Б. АСЕНОВ Г. – ЕГН *****, на 36 години, българин, български гражданин, със средно образование, работи в „Завод за хартия Белово“ АД като координатор тоалетни автомати и „Гамбини“, женен, неосъждан, без родство с ищеца.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Г.: Спомням си П.И., че е работил в завода, като време - година може би или няколко месеца. Той беше оператор на тоалетни автомати. Аз съм му пряк ръководител. Инструктажа на П. аз съм го провел и беше запознат с правилата за безопасност и има заповед за първоначално обучение и след това за самостоятелна работа. След това на всяко тримесечие

се прави инструктаж за безопасност. Той се подписва на заповедта за първоначално обучение, след това за самостоятелна работа и на всяко тримесечие в книга за инструктаж. Да, той се подписа. Той нямаше възражение по инструктажа. Не съм казвал на П. да влиза при работеща машина. При работеща машина двамата не сме влизали, нито аз, нито при Ц.. Винаги е казвано по време на движение нищо да не се пипа, когато машината работи. Ако трябва нещо да се премахне от машината задължително се спира машината и след това се отстранява, ако има нещо, което трябва да се направи. Тази, конкретната машина, на която работеше П., имаше проблеми, но нормално за работния процес. Да засяда хартия в машината колко често се случва, може в деня един, два пъти, три пъти, четири пъти. Говоря, че може да бъде толкова пъти, а не, че това се случва всеки път. Като засядане на хартия може да се случи. В смяната на П. когато е бил на работа се е случвало. По принцип се спира машината изчиства се. Аз винаги съм бил до него когато го обучавах. Когато започна да работи самостоятелно се е случвало спира се машината, изчиства се и се пуска. Ако машината работи вратите са блокирани след като се натисне старта. Отвън не могат да се отворят. Видеозаписа на инцидента съм го гледал. От вратата, която е предназначена за машината той не влиза. Тези врати са автоматично заключени. А вратата, през която П. влиза не е врата, това е врата към другата машина, към ножа. По принцип работниците не трябва да минават през тази врата. Не трябва да се преминава. Ако се преминава се спира ножа и съответно отиваш към другата машина. За да влезе П. при валове като е преминал през тази врата, където води при ножа, той преминава, има едни дървени стълби, след това има парапет, ограждение. Той трябва да преодолее стъпалата, перилото, за да стигне до печатната секция. При работеща машина му е казвано да не се преминава. С Ц. никога не сме му казвали да влиза в движение вътре в машината, когато работи машината. Машината се ремонтира само когато е спряна. Други работници да влизат по този начин не си спомням да е имало такъв случай. Не сме ги виждали да влизат вътре и да нарушават правилата. След инцидента не съм виждал П. да идва в завода. М. К. е работничка на поточната линия в „Гамбини“ и я познавам. Била е на инцидента, но като гледах записа не е очевиден. Тя е тръгнала да пуска машината и след като се е случило това тя се е върнала веднага. Съпругата на П. знам, че му е съпруга. В момента тя не работи в завода. Работила е като

чистачка. Знам, че брат му работи някъде по основните машини в завода. Съпругата на П. не чисти там където е станал инцидента. Тя чисти помещенията и където почиваме. Чисти на общо място, а не конкретно на машината.

Като залепне тишу на вала спира се машината, почиства се от самия вал, измива се подсушава се и съответно се пуска. Препарати не се слагат. Просто се почиства с вода, това е хартия. Този процес трае горе долу 4-5-6 минути, зависи колко е налепила. Това нещо го прави самият оператор. Ако машината спира 3-4 пъти през деня, това са около 30 минути. От работника определена норма, като бройка, ние имаме производствена програма, която се проследява ежемесечно. Всяка седмица се прави такава програма. Ако е отворена самата врата машината автоматично спира. При работеща машина няма как да отвори вратата да влезе. Тази врата не е за нея, тази врата спира ножа. Там има препятствия, които трябва да премине, за да стигне до там. Това не е врата за машината. Има стъпало, стълби, да се промуши, има парапет, за да стигне до машината. Този парапет е към машината. Към момента на инцидента тези препятствия, които ги изброих си ги имаше. Гледал съм записа. П. прескача тези препятствия. В деня на инцидента съм бил в отпуска, а и преди това му беше пусната заповед за самостоятелна работа. Не е необходимо да съм постоянно с него. М. К. не го е видяла. Точно на самото място, където се е случила случката, не е имало очевидец. Служители, които работят абсолютно същото, което работи П., по време на инцидента не е имало.

АДВ. Т.: Ще доведе за разпит четвъртия свидетел в следващото съдебно заседание.

АДВ. Р.: Аз също държа на моите двама свидетели.

СЪДЪТ счита, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 24.06.2022 г. от 10:00 часа, за която дата и час страните уведомени от днес.

Свидетелите на страните при довеждане.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 15:02 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____